

Improvisoinnin rakennuspalikat

Johdanto rumpalin gospel-improvisointiin

Jyri Ekholm

Opinnäytetyö
Huhtikuu 2018
Kulttuuriala
Musiikkipedagogi (AMK), musiikin tutkinto-ohjelma

Tekijä(t) Ekholm, Jyri	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Päivämäärä Huhtikuu 2018
	Sivumäärä 45	Julkaisun kieli Suomi
		Verkkojulkaisulupa myönnetty: x
Työn nimi Improvisoinnin rakennuspalikat Johdanto rumpalin gospel-improvisointiin		
Tutkinto-ohjelma Musiikin tutkinto-ohjelma		
Työn ohjaaja(t) Hannu Leppänen		
Toimeksiantaja(t)		
Tiivistelmä <p>Gospel-rummunsoitto on nyt muodissa, mutta varsinaista improvisaatioon keskittyvää oppimateriaalia aiheesta on vähän. Tutkimuksen tavoitteena oli toiminnallisen kehittämistyön avulla vastata kysymyksiin: Kuka, mitä, miten ja miksi?</p> <p>Tutkimus on tehty tekemällä transkriptioita musiikkityylin hallitsevien rumpaleiden improvisoidusta soitosta. Transkriptioita on analysoitu ja niiden pohjalta on kehitelty pienistä rakennuspalasista koostuvia yksinkertaisia improvisaatiotyökaluja. Lisäksi laadullista tutkimusta on tehty pitämällä kolmelle ammattiopintoja käyneelle rumpalille oppitunti aiheesta, jonka jälkeen heitä on haastateltu heti oppitunnin jälkeen, sekä kaksi viikkoa myöhemmin, kun he olivat saaneet omalla ajallaan harjoitella asiaa.</p> <p>Haastatteluista kävi ilmi, että improvisaatiotyökalut ovat helppoja ja intuitiivisia oppia. Noin 60 minuutin oppitunnin aikana pystyi opettamaan neljä erilaista työkalua niin, että oppilas koki pystyvänsä jo oppitunnin aikana improvisoimaan kullakin työkalulla. Oppilaiden harjoittelujakson jälkeen kaikki kolme kokivat työkalut mielekkäiksi. Kaikki kolme kokivat myös improvisaatiokykynsä parantuneen työkaluihin tutustumisen jälkeen.</p>		
Avainsanat (asiasanat) Rummut, gospel, improvisointi		
Muut tiedot (salassa pidettävät liitteet)		

Author(s) Ekholm, Jyri	Type of publication Bachelor's thesis	Date April 2018
		Language of publication: Finnish
	Number of pages 45	Permission for web publication: x
Title of publication Building Blocks of Improvisation An introduction to gospel-improvisation for drums		
Degree programme Bachelor of Culture and Arts, Music Pedagogue		
Supervisor(s) Hannu Leppänen		
Assigned by		
Abstract <p>Gospel drumming is a popular style currently, but the amount of study material focusing on improvisation is limited. The purpose of this work was to answer the questions who, what, how and why by means of a functional development study.</p> <p>The study was implemented by making transcriptions of the improvised drumming by the masters of the genre. The transcriptions were analyzed, and based on the analyses, simple improvisational toolkits consisting of small building blocks were developed. In addition, qualitative research was conducted by arranging a two-part interview for three drummers who had studied drums at a professional level and who attended a class where these improvisational toolkits were taught. The first part of the interviews was held directly after the class, and the second one two weeks after the students had practiced the systems on their own time.</p> <p>According to the interviews, the improvisational toolkits were easy and intuitive to learn. In an approximately 60-minute class, it was possible to teach four different toolkits, and after the class, all the students were able to improvise with the selected toolkits. After the practice period, all the students found the toolkits meaningful. All of them also felt that their ability to improvise on the drumkit had been improved by practicing with the toolkits.</p>		
Keywords/tags (subjects) Drums, gospel, improvisation		
Miscellaneous (Confidential information)		

Sisältö

1 Johdanto	4
2 Sanasto	6
3 Tutkimuksen toteuttaminen	9
3.1 Kohderyhmä/tutkittavat	9
3.2 Tutkimusmenetelmät.....	9
3.3 Aineiston analysointi	10
3.4 Eettisyys ja luotettavuus	11
4 Improvisointikonseptin esittely	12
4.1 Gospel-idiomit-työkalu	12
4.2 Transkriptioiden esittely	13
4.2.1 Herta	15
4.2.2 Käsi-jalkakuvio: 3-1	16
4.2.3 Käsi-jalkakuvio: 2.2	16
4.3 Lopullinen työkalu	17
5 Käsi- ja jalkayhdistelmät-työkalu	18
5.1 Transkriptioiden esittely	18
5.2 Tukiharjoitus: 2-1 tai 2-2.....	19
5.3 Tukiharjoitus 2: Paradiddleja käsien ja jalkojen välillä.....	21
5.4 Lopullinen työkalu	21
6 Rudimentaaliset-työkalut	22
6.1 Transkriptioiden esittely	22
6.2 Single stroke roll-työkalu.....	24
6.3 Paradiddle-työkalu	25
6.4 Tukiharjoitus: Benny Grebin numeraalinen improvisointityökalu	27
6.5 Lopullinen Paradiddle-työkalu.....	28
7 Yhdistelmien yhdisteleminen	31
7.1 Harjoitus 1.....	31
7.2 Harjoitus 2.....	32
7.3 Harjoitus 3: Kotipesä.....	34
8 Oppitunnit ja haastattelut	35
8.1 Haastattelun ensimmäinen vaihe	35
8.2 Haastattelun toinen vaihe	37

9 Pohdinta	38
Lähdeluettelo	41
Liitteet	43
Liite 1 Oppilaiden haastattelut.....	43

Kuvioluettelo

Kuvio 1 Single Stroke Roll N.A.R.D:n mukaan	2
Kuvio 2 Double Stroke Roll N.A.R.D:n mukaan	2
Kuvio 3 Single Paradiddle N.A.R.D:n mukaan.....	2
Kuvio 4 Searightin soittama filli.....	2
Kuvio 5 Toinen Searightin soittama filli	2
Kuvio 6 Herta rudimentti	2
Kuvio 7 Herta, jonka edessä yksi vasemman käden isku	2
Kuvio 8 Herta, jonka edessä bassorummun isku.....	2
Kuvio 9 3-1 kuvion perusmuoto	2
Kuvio 10 3-1 kuvion permuaatio, jossa bassorummun isku on ensimmäisenä.....	2
Kuvio 11 2-2 kuvio, jossa bassorumpu ensimmäisenä ja viimeisenä	2
Kuvio 12 Andrew Boydin soittama filli	2
Kuvio 13 Eric Mooren Instagram-videon kaksi ensimmäistä tahtia.....	2
Kuvio 14 ”Kuoppiksen” lämmittelytreeni	2
Kuvio 15 Eric Mooren filli Drumeon opetusvideolla	2
Kuvio 16 Paradiddlediddle normaalisti ja sitten koodattuna.....	2
Kuvio 17 Normaali paradiddle ja koodattu paradiddle	2
Kuvio 18 Eric Moore Instagram-videolla. Ensimmäiset neljä tahtia	2
Kuvio 19 Aksentti ensimmäisellä iskulla	2
Kuvio 20 Aksentti toisella iskulla.....	2
Kuvio 21 Aksentti molemmilla iskuilla	2
Kuvio 22 Ei aksentteja.....	2
Kuvio 23 Paradiddle-työkalun ensimmäisen version ensimmäinen esimerkki.....	2
Kuvio 24 Paradiddle-työkalun ensimmäisen version toinen esimerkki	2
Kuvio 25 Paradiddle-työkalun ensimmäisen version kolmas esimerkki.....	2
Kuvio 26 Paradiddle-työkalun lopullisen version ensimmäinen esimerkki	2
Kuvio 27 Paradiddle-työkalun lopullisen version toinen esimerkki.....	2
Kuvio 28 Paradiddle-työkalun lopullisen version kolmas esimerkki.....	2
Kuvio 29 Yhdistelmien yhdisteleminen, harjoitus 1	2
Kuvio 30 Yhdistelmien yhdisteleminen harjoitus.....	2
Kuvio 31 Transkriptio Eric Mooren soitosta promootiovideolla	2

1 Johdanto

Gospel rummutus on energistä ja vahvasti improvisaatioon pohjautuvaa soittoa, joka juontaa juurensa Afro-Amerikkalaisten kirkkojen musiikista. Sen juuret ovat R'n'b-, funk-, rock- ja fuusio jazz-soitossa. Leimaavia piirteitä ovat nopeat lineaariset kombinaatiot ja monimutkaiselta kuulostavat synkopoidut rytmit. Sain itse ensimmäisen innostuksen tämän Genren opiskelemiseen, kun olin Cirque du Soleilin esityksessä Helsingissä vuonna 2013. Olin toki kuullut ja nähnyt Gospel-rumpaleita aiemmin nettivideoilla ja erinäisissä kappaleissa, mutta soiton kokeminen livenä teki minuun lähtemättömän vaikutuksen. Kuvailisin itse Gospel-rummutusta vahvaksi ja svengaavaksi soitoksi, joka hyödyntää monipuolisesti rumpusetin kaikenlaisia soundeja. Vaikka se ottaa ison roolin musiikin tilasta en koe, että se olisi kuitenkaan biisin pääroolissa. Se on ikään kuin tarinan kertoja, joka petaa näyttämön pääroolin esittäjille. Tämän koettuani ja tajuttuani halusin oppia itse soittamaan samalla tyylillä.

Pian huomasin kuitenkin, että mistään ei oikein löydy selkeää opetusmateriaalia, jossa olisi kerrottu miten Gospel-rumpalit soittavat sen mitä soittavat. Googlettamalla hakusanan "Gospel Chops" löytyy genren mestareiden soittovideoita, joissa he näyttävät kaiken osaamisensa. On olemassa myös varmasti paljon opetusvideoita, joissa opetetaan tietty, aina samalla tavalla menevä filli tai komppi. Miltei kaikista näistä opetusvideoista puuttuu kuitenkin tämän genren ydinasia – improvisointi. Miten mestarit pystyvät tuottamaan monimutkaisia vahvasti synkopoituja fillejä? Mitä he tarkalleen ottaen soittavat? Millaisia asioita he ovat ehkä harjoitelleet, pystyäkseen soittamaan sen mitä soittavat? Tässä opinnäytetyössä pyrin katsomaan asioita pintaa syvemmälle. Transkriptioiden avulla analysoin soittonäytteitä ja pyrin löytämään niistä ne ydinasiat, joiden avulla voi alkaa itse improvisoimaan, eikä vain toistamaan asioita samalla tavalla joka kerta. Tavoitteenani on kehittää selkeisiin palasiin perustuvia työkaluja, tai improvisaatiosysteemejä, improvisoidun soiton peruskallioita. Työkalu on 2-5:stä rakennuspalasesta koostuva kokonaisuus, jossa soittaja linkittää palasia yhteen haluamallaan tavalla – eli improvisoi. Työkalujen aiheet ovat: 1: lineaarinen soitto, jolla tarkoitan sitä, että bassorumpu soittaa ikään kuin

kolmantena kätenä kahden muun kanssa. 2: Rudimentaalin soitto, jossa yhdistellään sulavasti Paradiddle sekä Single ja Double stoke rolleja, ja 3: ”Gospel-idiomit”-työkalu, joka toimii koko teeman esittelyä ja on luonteeltaan muita työkaluja yksinkertaisempi. Lisäksi harjoituksiin kuuluu tukiharjoituksia jokaisesta pääteemasta. Tukiharjoitusten tarkoitus on vahvistaa soittajan motorista kykyä, sekä tutustuttaa korva työkalun melodisiin mahdollisuuksiin.

Tutkimustyötä improvisaatiotyökalujen toimivuudesta on tehty myös haastattelujen avulla. Pidin kolmelle ammattiopintoja käyneelle rumpalille oppitunnin, jossa esittelin kehittämiäni työkaluja. Tämän jälkeen suoritin kaksiosaisen haastattelun. Ensimmäinen osio tehtiin heti oppitunnin jälkeen. Siinä kartoitettiin ensitunneista ja sitä, kuinka selkeiltä improvisaatiotyökalut tuntuivat heti aluksi. Haastattelujen toinen osio pidettiin noin kolme viikkoa oppitunnin jälkeen. Oppilaat saivat tutustua ja harjoitella konsepteja omassa rauhassaan, jonka jälkeen heiltä kysyttiin miten systeemit toimivat heidän käsityksensä mukaan.

Vaikka opinnäytetyöni aihe on spesifi; genre tarkkaan rajattu ja siitäkin tutkitaan vain tiettyä osa-aluetta, voi tämän työn konsepteja ja harjoituksia soveltaa sujuvasti myös muihin genreihin. Gospel-rummutuksessa ei ole mitään uutta, se on vain keksinyt uuden tavan soittaa ja yhdistellä vanhoja tuttuja asioita. Harjoitukset ovatkin muokattavissa myös kohtuullisen yksinkertaisiksi, joten aloittelevilla oppilaillakin on mahdollisuus harjoitella opinnäytetyöni konseptien mukaisesti. Toivon, että tämä opinnäytetyö avaa genren saloja ja ennen kaikkea tutustuttaa toimiviin ja käyttökelpoisiin improvisaatiokonsepteihin, joista rumpali voi ammentaa paljon asioita omaan soittoonsa.

2 Sanasto

Lineaarinen rumpujen soitto

Lineaarinesessa rumpujen soitossa yksikään raaja ei lyö samanaikaisesti toisen kanssa. Yleensä lineaarinen soitto on myös rytmisesti tasaista esimerkiksi jatkuvia 1/16-nuotteja. Tässä opinnäytetyössä soiton lineaarisuus viittaa siihen, että bassorumpua soitetaan ikään kuin kolmantena kätenä.

Rudimentit

”Rudimentit ovat rumpujen soiton harjoittelussa hyödynnettäviä rytmiharjoituksia, iskusarjoja. Perusrudimentteja on 26 kappaletta.” (Wikipedia, 2014) Tässä työssä keskityn lähinnä seuraaviin rudimentteihin: Paradiddle ja sen muunnelmät, Double Stroke Roll ja Single Stroke Roll. Kaikki nämä rudimentit ovat luonteeltaan lineaarisia.

Diddle

Kaksi peräkkäistä iskua soitettuna samalla kädellä (joko RR tai LL).
(Wiktionary, 2017)

Single stroke roll

Kuvio 1 Single Stroke Roll N.A.R.D:n mukaan

Single stroke roll koostuu peräkkäisistä vuorokäsin soitetuista yksittäisistä iskuista. N.A.R.D listaa sen perusrudimenttien joukkoon numerolla 14.
(National Association of Rudimental Drummers, 1933)

Double stroke roll

Kuvio 2 Double Stroke Roll N.A.R.D:n mukaan

Double stroke roll koostuu vuorokäsin soitetuista diddleistä. N.A.R.D listaa sen perusrudimenttien joukkoon numerolla 1. Tunnetaan myös nimellä Long Roll.

Paradiddle

Kuvio 3 Single Paradiddle N.A.R.D:n mukaan

Paradiddle koostuu kahdesta vuorokäsin soitetusta iskusta, jota seuraa yksi diddle. N.A.R.D listaa sen perusrudimenttien joukkoon numerolla 21. (National Association of Rudimental Drummers, 1933)

Paradiddlen permutaatiot ovat kaikki erikseen nimetty ja näitä nimityksiä käytetään tässä työssä, joten ne on hyvä selittää. Adrian Violi (2015) nimeää eri kohdista alkavat paradiddlet nimillä: Single, Inward, Reverse ja Outward paradiddle.

Normaali paradiddlen käsijärjestys on: R L R R – L R L L

Kun käsijärjestys alkaa paradiddlen toiselta iskulta: L R R L – R L L R. Sen nimi on *Inward Paradiddle*

Kun käsijärjestys alkaa paradiddlen kolmannelta iskulta: R R L R – L L R L. Sen nimi on *Reverse Paradiddle*

Kun käsijärjestys alkaa paradiddlen neljänneltä iskulta: R L R L L R L R. Sen nimi on *Outward Paradiddle*. (Violi, A. 2015)

Filli

Sana *filli* tulee englanninkielen sanasta Fill In, eli täyttää. ”*Lyhyt tauko kompissa, joka täyttää välejä ja viestittää fraasin loppumisesta.*” (Schroedl 2001, 21)

Likki

Ennalta harjoiteltu rytmikuvio, jota voi käyttää myös fillinä, tai osana filliä. (Leppänen, 2014) Sisältää usein myös ennalta määritellyn orkestroinnin rumpusetillä.

Synkopointi

”*Synkopointi voidaan määritellä (metrisesti) heikkojen tahdinosien korostamiseksi. Synkopointi voidaan myös määritellä säännöllisen metrisen aksentin tai iskun väliaikaiseksi siirtymiseksi.*” (Laukkanen, 2007)

Permutaatio

Permutaatio on matemaattinen termi, joka tarkoittaa lukujen järjestystä. Tässä työssä tällä viitataan rytmisen kuvion eri aloitusmahdollisuuksiin niin, ettei nuottien keskinäinen järjestys muutu. Lukujono 1, 2, 3, 4 permutoituna voi olla esimerkiksi: 4, 1, 2, 3.

3 Tutkimuksen toteuttaminen

3.1 Kohderyhmä/tutkittavat

Tutkimuksen kohderyhmäksi valikoitui lopulta amerikkalaiset rumpalit: Andrew Boyd, Eric Moore ja Robert "Sput" Searight. Soittonäytteitä olen löytänyt pääosin YouTubesta ja Instragramista. Olen valinnut transkriptoitavat soittonäytteet sillä perusteella, että niissä korostuvat tässä opinnäytetyössä esiteltävät asiat: improvisointi, tyylinmukainen "sanavarasto" ja soiton eri palasten yhdisteleminen. Videot ovat julkaistu pääosin vuosina 2016 ja 2017. Olen valinnut videot myös sillä perusteella, että niistä näkee soittajan käyttämän käsijärjestyksen helposti. Tämä on olennainen osa transkriptioiden analyysissä. Videot ovat vaihtelevan pituisia ja niissä rumpali saattaa soittaa yksin, taustanauhan kanssa tai bändin kanssa.

3.2 Tutkimusmenetelmät

Tämän opinnäytetyö on laadullinen, monimenetelmällinen tutkimus. (Pitkäranta 2010, 121). Ensimmäinen näistä tutkimustavoista on tutkimuksellinen kehittämistoiminta (Toikko, Rantanen 2009). Tutkimuksellisen kehittämistoiminnan tuottamia tuloksia, eli transkriptio-analyyseja ja improvisaatiotyökaluja on se jälkeen tutkittu puolistrukturoidun haastattelun avulla. (Pitkäranta 2010, 80).

Kehittämistoimintaa voidaan kuvata yksinkertaisten peruskysymysten avulla: Kuka, mitä, miten ja miksi? (Toikko, Rantanen 2009, 13). *"Kehittämistoiminnan ja tutkimuksen suhde voidaan hahmottaa siten, että kehittämisessä sovelletaan tutkimuksen tietoa. Tutkimus (transkriptioanalyysit) tuottaa uutta tietoa, jota sovelletaan käytäntöön"* (Toikko, Rantanen 2009, 19).

Tuomo Alasoini listaa tapoja, jolla tutkimus voi liittyä kehittämiseen. Merkittävin näistä tämän työn kannalta on, että *"Tutkimustiedon kautta voidaan pyrkiä*

hyvien käytäntöjen konstruktointiin” (Toikko, Rantanen 2009, 11). Tämä työ pyrkii tutkimuksellisen kehittämisen metodeilla vastaamaan ylläoleviin kysymyksiin: Kuka, mitä, miten ja miksi? Tutkimustiedon kautta pyrin kehittämään tehokkaita ja yksinkertaisia työkaluja improvisointiin ja tukiharjoituksia improvisoinnin harjoitteluun. Laadullisella tutkimuksella tarkoitetaan ”ilmiön merkityksen tai tarkoituksen selvittämistä sekä kokonaisvaltaisen ja syvemmän käsityksen saamista ilmiöstä. Käytännössä tämä tarkoittaa usein tilan antamista tutkittavien henkilöiden näkökulmille ja kokemuksille sekä perehtymistä tutkittavaan ilmiöön liittyviin ajatuksiin ja tunteisiin.” (Wikipedia, 2017)

Haastattelut tässä opinnäytetyössä ovat tehty esittelemällä kolmelle rumpalille työn tuloksia, jonka jälkeen on pidetty haastattelun ensimmäinen vaihe. Tämän jälkeen haastateltavat ovat itsenäisesti tutustuneet työkaluihin, sekä harjoitelleet niitä. Tälle on annettu aikaa noin kaksi viikkoa, jonka jälkeen on pidetty haastattelun toinen vaihe. Haastattelut on tehty kirjallisesti sähköpostitse. Haastattelun tulokset ovat tämän työn loppuosassa.

3.3 Aineiston analysointi

Tämän työn ydin on transkriptioiden ja haastatteluiden analysointi. Transkriptioista pyrin löytämään kantavia teemoja ja tyylinmukaisia ilmiöitä. Jaottelen teemat osiin: Rudimentaaliset teemat, käsien ja jalkojen muodostamat lineaariset teemat ja ”Gospel-idiomit”-teemaan, joka toimii johdantona rakennuspalaisilla improvisointiin. Analysoinnin pohjana käytän pääosin omaa tietotaitoa rumpujen soittamisesta, sekä yleistä kirjallisuutta rumpujen soitosta esim. rudimenttien osalta, sekä Internetissä olevia opetusvideoita.

Analysoinnin vaiheet ovat transkription teko tarkasti kaikki käsijärjestykset huomioiden. Sen jälkeen etsin nuotista pääteemat; rudimentit ja lineaariset kuviot. Tarkastelen millä tavoin soittaja yhdistelee ideoita, miten ideat on orkestroitu rumpusetille, ja millä tavoin hän saa aikaan tyylinmukaisen

synkopoidun soundin.

3.4 Eettisyys ja luotettavuus

Kaikki transkriptiot on tehty soittajan itsensä julkaisemista julkisista videoista, ne löytyvät joko Youtubesta tai Instagramista. Transkriptiot eivät ole kokonaisia kappaleita, vaan pieniä palasia sieltä täältä. Osa muutaman kymmenen sekunnin mittainen video Instagramista on transkriptoitu kokonaan. Transkriptioiden luotettavuus perustuu huolella tehtyihin, virheettömiin transkriptioihin.

Olen itse opiskellut rumpujensoittoa ammattimaisesti seitsemän vuotta, sekä aiemmin sitä opiskellut ja toiminut sijaisopettajana musiikkiopistoissa yli kymmenen vuoden ajan. Tänä aikana olen jatkuvasti kehittynyt nuotinlukijana sekä -kirjoittajana. Transkriptioiden tekeminen on mielestäni yksi parhaita keinoja oppia uusia asioita ja siksi olen tehnyt niitä koko soittohistoriani aikana.

Tätä työtä tehdessäni olen pyrkinyt olemaan erityisen tarkka ja huolellinen transkriptioiden kanssa. Olen halunnut selvittää perin pohjin mitä ja miten valikoimani rumpalit soittavat. Suurin osa transkriptioista on tehty videoista, joissa soi pelkästään rummut. Tämä siitä syystä, että transkriptiosta on mahdollista tehdä tarkempi, kun kuulee selkeästi kaikki nyanssit. Olen pyrkinyt valitsemaan videot, jossa näkyy mahdollisimman selvästi soittajan käyttämät käsijärjestykset. Niiden ylösottaminen on normaalisti hankalaa, mutta VLC-ohjelman avulla olen saanut hidastettua videoita jopa 25 prosenttiin alkuperäisestä, jolloin käsijärjestyksien transkriptointi helpottuu merkittävästi.

Kaikki haastatellut oppilaat ovat opiskelleet ammattiin valmistavassa koulutuksessa rumpujen soittoa useita vuosia, joten heidän ymmärryksensä asiasta on korkealla tasolla, sekä suhteellisen samalla tasolla toisiinsa nähden. Haastateltavat henkilöt ovat opiskelutovereitani, mutta ovat

aloittaneet opiskelunsa kolme vuotta jälkeeni.

4 Improvisointikonseptin esittely

”On vaikea keksiä soitettavaa, kun ohje on ”soita mitä haluat”, mutta jos ohje on, että ”soita 1/16 nuotteja, joiden välissä on taukoja” tulee heti mieleen enemmän ideoita. Luovuus on helpompaa, kun on tiukat parametrit, joiden sisällä toimia” (Harrison, 2011)

Olen opinnäytetyötä tehdessäni koettanut rakentaa toimivia, muutamasta rakennuspalasesta koostuvia ”improvisointityökaluja”. Improvisointityökalulla tarkoitan muutamasta rakennuspalasesta koostuvaa kokonaisuutta. Työkalu ei siis perustu yhteen likkiin tai rudimenttiin. Nämä työkalut toimivat nimenomaan yllämainittuina soiton parametreinä. Rakennuspalasia yhteen improvisoiden linkittämällä on soittajan mahdollista tuottaa Gospel-genrelle tyylinmukaista soittoa. Tässä työssä esitellään kolme erilaista improvisointityökalua: ”Gospel-idiomit”, lineaarinen käsi-jalkakombinaatio- ja rudimentaalin työkalu. Kaikkien työkalujen perustana on itse tekemäni transkriptio, jossa esiintyy jokin Gospel-genrelle tyypillinen ilmiö. Tästä ilmiöstä on transkriptiota tutkimalla ja analysoimalla kehitelty kyseinen improvisointityökalu. Lopuksi on kehitelty harjoitteita, joiden avulla on mahdollista linkittää työkaluja toisiin työkaluihin tai sekoittaa niiden ideoita keskenään, luoden näin eräänlaisen hybridi-työkalun.

4.1 Gospel-idiomit-työkalu

Sana ”idiomi” tarkoittaa kielelle tyypillistä ilmausta tai sanontaa. (Wiktionary, 2017) Tämän työkalun saattamana esittelen käytännössä, miten koko konsepti toimii. Tällä työkalulla on mahdollista soittaa helposti autenttisen kuuloisia fillejä. Sen lisäksi tämä työkalu sopii hyvin myös aloittelevien soittajien harjoituksiksi, jossa pääsee myös tutustumaan ”palikkamaiseen”

ajattelutapaan ja harjoittelemaan improvisointia yhdistelemällä osasia haluamallaan tavalla.

Monet Gospel-rumpalit käyttävät käsi-jalkakuvioista numeroilla ilmaistuja nimityksiä, joissa ensimmäinen luku kertoo käsillä soitettujen iskujen määrän ja jälkimmäinen jalalla soitettujen iskujen määrän. Esimerkiksi R L K K ja R L K kuviot saavat nimen 2-2- ja 2-1-kuvio. Tästä eteenpäin tässä opinnäytetyössä käsi-jalkakuvioista käytetään tätä numeroihin perustuvaa ilmaisutapaa.

4.2 Transkriptioiden esittely

Searight soittaa Snarky Puppyn kappaletta ”What about me” vuonna 2013 julkaistulla videolla. Hänen soittamansa fillit ovat rumpusooloa lukuun omatta lähestulkoon kaikki edellä mainittuja idiomaattisia palasia. Tarkastellaan seuraavaksi minkälaisia nämä rakennuspalikat ovat.

<https://www.youtube.com/watch?v=DBrwalggErY> – ajassa 0:37.

Kuvio 4 Searightin soittama filli

Heti voi silmämääräisesti huomata, että filli koostuu neljästä palasesta, jotka kaikki ovat yhden neljäsosanuotin mittaisia. Tahdin ensimmäisellä neljäsosalla on kuvio, jossa on yksi bassorummun isku ja sitten kolme iskua käsillä, eli 3-1-kuvio (tarkemmin ottaen 3-1-kuvion permutaatio, jossa bassorummun isku on ensimmäisenä).

Tahdin seuraava neljäsosa sisältää Herta-rudimentin. Hertan eteen on lisätty yksi bassorummun isku. Tämä tekee rakennuspalikasta yhden neljäsosanuotin mittaisen.

Tahdin kolmannella neljäsosalla hän hyödyntää 2-2-kuviota, eli kaksi iskua

käsillä ja kaksi bassorummulla. Hän soittaa jälleen permutoidun version, jossa on ensin yksi bassorummun isku, sitten tulee kaksi iskua käsillä ja viimeisenä bassorummun isku.

Filli päättyy 3-1 kuvion perusmuotoon, jossa bassorummun isku on viimeisenä. On tärkeää myös huomioida fillin tyylinmukainen orkestrointi. Tähän ei liene olemassa mitään selkeää sääntöä muuta kuin se, että fillit yleensä alkavat rummuilta tai symbaaleilta, joissa on korkeampi ääni: virveli, pienet tomit, hi-hat ja splashit, ja päättyvät matalemmalta soiviin rumpuihin, eli lattiatomeihin. Samalla videolla samoista palasista Searight rakentelee myös seuraavan fillin:

<https://www.youtube.com/watch?v=DBrwalgqErY> – ajassa 6:30

Kuvio 5 Toinen Searightin soittama filli

Tällä kertaa hän soittaa alkuun jälleen Hertan bassorummun kanssa, sitten 2-2 kuvion permutoidun version. Kolmannella neljäsosalla soitetaan vaan Single Stroke Rollia ja filli päättyy 3-1-kuvioon.

Kuten voimme huomata, Searight pystyy soittamaan maukkaita ja tyylinmukaisia fillejä käyttämällä vain neljää (kun neljä iskua vuorokäsin soitettuna lasketaan yhdeksi palaseksi) rakennuspalikkaa. Näillä idiomaattisilla kuvioilla on aloittelevankin soittajan helppo päästä improvisoinnin makuun, sillä ovat kaikki neljäsosanuotin mittaisia, joten niitä on helppo nivota peräkkäin. On myös kohtuullisen helppoa nivota peräkkäin näitä palikoita niin, ettei esimerkiksi bassorummulla tule kahta iskua peräkkäin, joten fillejä on helppo soveltaa biiseihin, joiden tempot ovat kohtuullisen nopeita. Omassa opetuksessani olen huomannut, että bassorummun tuplaisku on tekniikka, jonka oppiminen kestää verrattain pitkään. Näitä neljää palikkaa hyödyntämällä myös aloittelevat rumpalit voivat täten muodostaa hyviä,

tyylinmukaisia ja improvisoituja fillejä. Tarkastellaan sitten tarkemmin jokaista Searightin hyödyntämää rakennuspalikkaa. Tukiharjoitus Gospel-idiomien yhdistelemiseen on yksinkertaisesti soittaa ensin jokaista palasta itsenäisesti, kokeillen eri orkestraatiovariaatioita. Seuraavaksi voi harjoitella kahden palikan yhdistämistä, ja lopulta lisätä rakennuspalasia, kunnes on käytössä kaikki yllä esitellyt palaset.

4.2.1 Herta

Yksi rudimentti, joka on yleisesti kaikkien rumpalien käytössä on nimeltään Herta. Vic Firth verkkosivusto listaa Herta rudimentin hybridirudimentiksi (Sylvia, 2018). Se ei siis kuulu N.A.R.D:n 26:een viralliseen rudimenttiin. Herta-rudimentin tahtilaji on 12/8. Vic Firth sivustolla Herta rakennetaan seuraavasti:

Kuvio 6 Herta rudimentti

Monet rumpalit hyödyntävät tätä rudimenttia usein ihan sellaisenaan, mutta rakennuspalasesta saadaan neljäsosanuotin mittainen soittamalla Hertan eteen yksi bassorummun tai vasemman käden isku.

Kuvio 8 Herta, jonka edessä bassorummun isku

Kuvio 7 Herta, jonka edessä yksi vasemman käden isku

4.2.2 Käsi-jalkakuvio: 3-1

Seuraavaksi tutkiskellaan yksinkertaisia palikoita, jonka aloittelijakin saa nopeasti haltuun. Palikka on ikään kuin neljä vuorokäsin soitettua iskua, joista yksi on korvattu bassorummun iskulla. Yksi bassorummun isku 3-1 -palikan sisällä luo synkopoidumman fiiliksen. Searight käyttää yllä esitellyissä filleissä 3-1-kuviosta seuraavia muotoja:

Kuvio 9 3-1 kuvion perusmuoto

Kuvio 10 3-1 kuvion permutaatio, jossa bassorummun isku on ensimmäisenä

4.2.3 Käsi-jalkakuvio: 2-2

Tämä kuvio tulee monelle rumpalille vastaan ensimmäisten joukossa, kun harjoitellaan lineaarisia fillejä ja/tai koordinaatiota. Idiomaattisten kuvioiden otsikon alla käytetään tästä kuviosta permutoitua versiota. Tämä on mielestäni parempi kahdesta syystä. Ensimmäiseksi sen fiilis on synkopoidumpi, joka on tyylinmukaista. Toiseksi, kun soittaa vain yhden tällaisen palikan muiden sekaan, voidaan välttää bassorummun tuplaiskut. Tämä on avuksi aloitteleville rumpaleille.

Kuvio 11 2-2 kuvio, jossa bassorumpu ensimmäisenä ja viimeisenä

2-2 kuvio toimii toki perusmuodossaankin hienosti. Yhdysvaltalainen rumpali Andrew Boyd (taiteilijanimi Dre Boyd tai Dre Energy) on itselle ensimmäisiä liveinä kuultuja gospel-rumpaleita. Kuulin hänen soittoaan Cirque du Soleilin esityksessä Helsingissä. Hänen soittonsa juuret ovat vahvasti Gospel-musiikissa, ja soittotyyli on aktiivinen ja vahvasti improvisaatioon pohjautuva. Cirque du Soleilin esityksessä Quidam kappaleessa Diabolo, Boyd käyttää hyödykseen permutoimatonta 2-2 kuviota.

<https://www.youtube.com/watch?v=Q8-a7dP5XiY> aika: 1:05

Kuvio 12 Andrew Boydin soittama filli

4.3 Lopullinen työkalu

Idiomaattisten kuvioiden työkalu koostuu siis neljästä rakennuspalikasta.

1. Neljä iskua vuorokäsin
2. 3-1 (bassorumpu ensimmäisenä tai viimeisenä iskuna)
3. 2-2 (bassorumpu kuvion ensimmäinen ja viimeinen isku)
4. Herta

Mikäli soitettaessa halutaan aluksi välttää bassorummun tuplaiskuja voi etsiä palasia yhdistelemällä sellaisia "reittejä", joissa niitä ei tule.

5 Käsi- ja jalkayhdistelmät-työkalu

Gospel-rummutuksen yksi kulmakivi ja genren leimaava piirre on bassorummun käyttäminen ikään kuin kolmantena kätenä. Toisin, kuin aiemmassa kappaleessa saattaa nämä lineaariset käsi-jalkakombinaatiot olla vaihtelevan mittaisia, eivätkä rakennuspalaset välttämättä sovi neljäsosanuotin kokoiseen lokeroon. Gospel-rumpaleiden soittamat kuviot saattavatkin aluksi tuntua ja kuulostaa monimutkaiselta, mutta pohjimmiltaan ne perustuvat kuitenkin yksinkertaisiin rakennuspalikoihin. Tämän työkalun avulla on tarkoitus soittaa siis lineaarisia käsi-jalkakombinaatioita. Tutkiskellaan seuraavaksi transkriptioita ja tarkastellaan tarkemmin millaisista rakennuspalasista fillit koostuvat.

5.1 Transkriptioiden esittely

https://www.instagram.com/p/BVFWA65hJZT/?taken-by=ericmoore_ij. Ajassa 0:00

Kuvio 13 Eric Mooren Instagram-videon kaksi ensimmäistä tahtia

teeman esittely. Melodinen idea on, että tahdin kolmannen iskun takapotkulle soitetaan aksentti ja perään taukoa. Tämä on fraasin päätepiiste. Seuraavaksi hän improvisoi käsi- jalkakombinaatioita. Tahdin kaksi ensimmäistä neljäsosaa on 2-2-kuvio soitetuna Hi-Hatiin. Sitten on paradiddlen puolikas ja viimeisellä neljänneksellä Inverted Paradiddlen puolikas. Sama puolikas paradiddle, jonka perään puolikas Inverted Paradiddle toistuu toisen tahdin alussa, jonka perään tulee fraasin päätös tahdin kolmannen neljäosan takapotkulle.

Tässä kyseisessä soittonäytteessä käsi-jalkakuviot näyttäisivät pohjautuvan kahteen erilaiseen ideaan: 2-2-kuvioon ja sen permutaatioihin, sekä paradiddleen käsien ja oikean jalan välillä.

5.2 Tukiharjoitus: 2-1 tai 2-2

Käsi- ja jalkakuviolla improvisoinnin ensimmäiset parametrit ovat yksinkertaisuudessaan seuraavat: soita kaksi iskuä käsillä (R L), jonka jälkeen joko yksi tai kaksi bassorummun isku(a). Kun soitetaan 1/16 nuotteja näillä parametreillä syntyy kolmenlaisia soundeja: 3vs2 polyrytmi, 2-2 kuvion permutaatiot ja seitsemän 1/16 nuotin sekvenssi.

Että ajatus pysyy soiton perässä on hyvä osata hyvin nämä edellä mainitut soundit.

3 vastaan 2 polyrytmin ja 2-2-kuvioiden permutointiin löytyy erinomainen harjoitus, joka on itselleni tullut vastaan nimellä ”Kuoppiksen lämmittelytreenit”, rumpali Sami Kuoppamäen mukaan. Harjoitus menee seuraavasti:

The image displays four staves of drum notation, each representing a different rhythmic pattern for a warm-up exercise. Each staff consists of a sequence of 16 sixteenth notes, with the rhythmic pattern indicated by 'R' (Right hand) and 'L' (Left hand) below the notes. The patterns are as follows:

- Staff 1: R L R L R L R L R L R L R L R L
- Staff 2: L R L R L R L R L R L R L R L R L
- Staff 3: R L R L R L R L R L R L R L R L
- Staff 4: R L R L R L R L R L R L R L R L

Kuvio 14 ”Kuoppiksen” lämmittelytreeni

Harjoituksessa soitetaan ensin yksi tahti 2-1 kuviota, sitten toinen tahti 2-2. Kuvion vaihtumisen määrittelee edellisen tahdin viimeinen isku, joka aloittaa uuden kuvion. Vaihdoksissa ei missään vaiheessa soiteta kolmea iskua peräkkäin käsillä tai jalalla. Ainoa kohta, joka ei sovellu täysin tähän logiikkaan on viimeinen tahti, johtuen siitä, että yksi 2-2 kuvion permutaatio on vielä käymättä läpi, kun 2-1 kuvion eri muodot on jo soitettu.

Tässä harjoituksessa tulee vastaan 2-1 ja 2-2 kuvion kaikki eri muodot ja siinä oppii hyvin kuulemaan eri vaihtoehdot. On hyödyllistä myös osata laulaa harjoitus läpi laulamalla mitä soittaa, tai laskemalla ääneen neljäsosia. Kun harjoitus on hyvin hallussa voi alkaa vapaasti yhdistelemään palasia peräkkäin.

Vaikka tämän on tarkoitus toimia tukiharjoituksena, se ei tarkoita sitä, etteikö sen tuottamat fraasit olisi käyttökelpoisia musiikkia soittaessa. Seuraava soittonäyte on myös Eric Mooren käsialaa. Näyte on ote Mooren vierailusta Drumeolla, joka on rumpuopetusvideoita mm. YouTubessa tarjoava yritys. Mooren opetusvideon titteli on ”Building Speed & Maneuvering Around The Kit With Combos”

<https://www.youtube.com/watch?v=zfBirrmLArc> Ajassa 2:10

Kuvio 15: Eric Mooren filli Drumeon opetusvideolla

Filli alkaa tahdin kolmannelta neljäsosalta, heti backbeatin jälkeen. Jos Backbeattia ei huomioida itse fillissä menee koko filli 2-1 kaavalla, lukuun ottamatta viimeistä palasta toisen tahdin toisella neljäsosalla. Fraasi päättyy kolmeen aksenttiin, joilla Moore merkkää biisissä olevia iskuja.

5.3 Tukiharjoitus 2: Paradiddleja käsien ja jalkojen välillä

Kuvio 16 Normaali paradiddle ja koodattu paradiddle

Kuvio 17 Paradiddlediddle normaalisti ja sitten koodattuna

Ainoa soundi, tai melodinen vaihtoehto, joka ei tule vastaan edellisessä kappaleessa esitettyjen parametrien mukaan on 1-1 tai 1-2. Eli kombinaatiot, joissa lyödään vain yksi isku käsillä, tai kädellä, jonka jälkeen seuraa bassorummun isku tai kaksi. Nämä kombinaatiot ovat kuitenkin Gospel soittajilla yleisesti käytössä, kuten tulemme myöhemmin huomaamaan.

Nämä soundit löytyvät paradiddle-rudimenttiperheestä ja yksi tapa harjoitella näitä kombinaatioita on käyttää perustana paradiddlea. Paradiddle alkuperäisessä muodossaan ei toki sisällä bassorummun iskuja, joten ne täytyy jotenkin saada mukaan. Yksi toimiva metodi vanhojen hyväksi havaittujen harjoitusten muokkaamiseen on ns. ”uudelleen koodaaminen”, jossa jokin tietty asia tulkitaan uudella tavalla, eli ”koodataan”. Paradiddlen voi koodata niin, että muutetaan vasemman käden iskut (L) bassorummun iskuiksi ja oikean käden iskut (R) käsillä soitettaviksi niin, että useampi perättäinen R soitetaan vuorokäsin. Tällä tavoin voi alkaa kahlata läpi omia suosikki paradiddle-harjoituksiaan.

5.4 Lopullinen työkalu

Kun otetaan huomioon molempien tukiharjoitusten variaatiot: 2-1, 2-2, mutta myös 1-1 ja 1-2, sekä Gospel-idiomit -työkalun 3-1, voi huomata, että käsillä

soitettujen iskujen lukumäärä vaihtelee, mutta bassorumpu lyö aina yhden tai kaksi iskuja.

Lopullinen käsi-jalkakuvioiden työkalu onkin:

Soita vuorokäsin mikä määrä iskuja tahansa, ja soita väliin joko yksi tai kaksi bassorummun iskuja

Omasta mielestäni mitä enemmän filli kuitenkin koostuu yllä mainittujen harjoitusten kombinaatioista, sen lähempänä se on tyylinmukaista Gospel-rummutusta.

6 Rudimentaaliset työkalut

Toinen Gospel-rummutuksen kulmakivistä on rudimenttien sujuva yhdisteleminen. Rudimentteihin perustuvan soiton pohjalla on oikeastaan vain kolme erilaista rudimenttia: Single stroke roll, Double stroke roll (tai diddle) ja Paradiddle. Rudimentteja harvoin kuitenkin soitetaan niin, kuin ne esitetään N.A.R.D:n standardeissa. Rudimenttien muoto muuttuu, ja aksenttien paikkaa siirrellään sujuvasti. Tarkastellaan seuraavaksi taas muutamaa transkriptiota ja katsotaan tarkemmin, mistä asioista soitto koostuu.

6.1 Transkriptioiden esittely

<https://www.instagram.com/p/BXf0ogOhcBe/> Ajassa 0:00

Kuvio 18 : Eric Moore Instagram-videolla. Ensimmäiset neljä tahtia

Tässä näytteessä Eric Moore soittaa DW:n rumputapahtumassa kappaletta "Get Your Freak On". Tässä transkriptiossa on esitettyä tuon videon neljä ensimmäistä tahtia. Heti voi huomata, että soitto perustuu Paradiddlen kaltaisiin rudimentteihin. Bassorummuniskuja, jotka voisi luokitella kuuluvan käsi-jalkakombinaatioihin, on oikeastaan vain kolme (kolmannen tahdin ensimmäinen ja viimeinen isku, sekä neljännen tahdin kolmannen neljäsosan viimeinen isku). Kuten voi myös huomata, soiton seasta ei löydy selkäesti, itsenäisesti ja N.A.R.D:n standardien mukaan soitettuja rudimentteja. Seassa on kuitenkin paljon Single Stroke Rolliin ja Paradiddleen perustuvaa soittoa.

Transkription ensimmäinen tahti on pieni filli kohotahdilla. Itse kappale alkaa tahdistä kaksi. Toinen tahti on paradiddleen perustuvaa soittoa. Ensimmäiset neljä iskua voidaan tulkita käsijärjestyksen osalta menevän Inward Paradiddlen mukaisesti ja lopputahti menee Reverse Paradiddlen mukaisesti. Aksentointi ei kuitenkaan noudata Paradiddlen standardia. Huomioitavaa on myös, että kun aksentti soitetaan symbaaliin soitetaan myös bassorummun isku samaan aikaan. Kolmas ja neljäs tahti ovat jo enemmän Single stroke rolliin pohjautuvia. Kolmannessa tahdissa on kaksi diddleä, ja edellä mainitut kaksi itsenäisesti esiintyvää bassorummun iskua, mutta muuten se perustuu kokonaan Single stroke rolliin. Neljäs tahti puolestaan on pelkästään vuorokäsin soitettu, lukuun ottamatta yhtä bassorummun iskua.

Kysymys kuuluu nyt, että mitä Moore oikeastaan soittaa kyseisessä pätkässä. Väitän, että ajatusketju, jossa esiintyy kaikki paradiddleen muunnelmat kaikkine aksenttivaihtoehtoineen, on liian monimutkainen improvisoitaessa. Rudimenttityökalujen on oltava yksinkertaisia, korkeintaan neljästä tai viidestä rakennuspalasesta koostuvia kokonaisuuksia, että harjoittellessa muistaa ne kaikki ja osaa liikkua palasesta toiseen jo harjoittelun alkuvaiheessa suhteellisen sujuvasti.

6.2 Single stroke roll-työkalu

Tämä työkalu pyrkii jakamaan Single stroke roll rudimentin mahdollisimman pieniin rakennuspalasiin, sekä käymään läpi kaikki palasten aksentointivaihtoehdot. Kuten aiemmin mainittiin, harjoittelun ja ajattelun tulee olla mahdollisimman yksinkertaista, jotta pystyy keskittymään palasten yhteen nivomiseen ja improvisointiin sitä kautta.

Single stroke rollin pienin mahdollinen palanen on kaksi iskua. Kun kahden iskun kaikki aksentointimahdollisuudet käydään läpi, saadaan lopputulemaksi neljä erilaista rakennuspalikkaa. Tämä täyttää työkalun kriteerit, jossa rakennuspalasten maksimimäärä on neljä.

*Kuvio 19
Aksentti
ensimmäisellä
iskulla*

*Kuvio 20
Aksentti
toisella iskulla*

*Kuvio 21
Aksentti
molemmilla
iskuilla*

*Kuvio 22 Ei
aksentteja*

Tätä työkalua voi harjoitella kaikessa yksinkertaisuudessaan vain nivomalla peräkkäin näitä neljää rakennuspalikkaa. Harjoitus on käsijärjestyksen osalta helppo, joten on syytä pyrkiä heti aksentoinnin ja orkestroinnin avulla tuottamaan mielekästä melodiaa.

Single stroke roll on intuitiivinen ja varmasti miltei kaikki oppitunnilla käyneet rumpalit ovat törmänneet harjoitukseen, jossa aksentoidaan Single stroke rollia eri tavoin. Nämä harjoitukset ovat käytännössä aivan samoja, kuin tässä työssä esitetty työkalu. Mutta ehkä Single stroke rollin jakaminen pienimpään mahdolliseen tekijään ja keskittyminen palasten peräkkäiseen rakenteluun saa kokeneemmankin soittajan löytämään uusia reittejä ja melodioita, joita ei heti tulisi mieleen, kun soittaa niin kuin ennenkin on soittanut.

6.3 Paradiddle-työkalu

Seuraava askel rudimentaalisissa rakennuspalikoissa on Diddlejen ja Paradiddlejen lisääminen repertuaariin. Taas kerran tavoite on rakentaa systeemi, jossa maksimimäärä on viisi erilaista rakennuspalikkaa. Tämän työkalun mukana esitellään myös uusi numeraalinen ajattelutapa.

Monen Gospel-rumpalin rudimentteja hyödyntävä soitto perustuu pitkälti paradiddleen ja sen eri versioihin. Heillä on kuitenkin hallussaan työkaluja paradiddlen lennossa muokkaamiseen ja muuntelemiseen. Suomalainen rumpali Markku Reinikainen, joskin ei varmasti tunnusta itseään Gospel-genren soittajaksi, esittelee omalla YouTube-videollaan hienon konseptin paradiddleilla improvisointiin. (Reinikainen, 2017)

Reinikainen esittelee konseptin numeroiden avulla:

- 1 = R L tai L R, eli paradiddlen kaksi ensimmäistä iskuja
- 2 = R L R R tai L R L L, eli normaali paradiddle
- 3 = R L R R L L tai L R L L R R, eli paradiddlediddle
- 4 = R L R R L L R R tai L R L L R R L L, eli paradiddlediddle ja vielä yksi diddle

Yksinkertaisuudessaan konseptissa on ”melodinen osa”: R L ja L R, josta Reinikainen aksentoi ensimmäisen iskun ja ”ei-melodinen osa”, eli tuplaiskut, jotka ”venyttävät” paradiddlen pituutta, tuoden näin melodiaan variaatioita.

Gospel-genressä tyylinmukaista on soittaa paljon synkooppeja, joita ei yllä esittelystä konseptista löydy. Pienellä muokkaamisella mahdollistetaan synkopoitujen nuottien soittaminen. Ensin muutetaan numerointi niin, että se täsmää soitettujen nuottien lukumäärän kanssa. Sitten lisätään yksi kolmen nuotin palanen, joka siirtää melodisten kuvioiden aksentit iskuttomille 1/16-nuoteille.

Uusi numerointi menee seuraavasti:

2 = R L tai L R, paradiddlen kaksi ensimmäistä iskuu.

3 = R L L tai L R R, aksentti ensimmäiselle iskulle, muut haamuiskuja

4 = R L R R tai L R L L, paradiddle

Näistä kolmesta rakennuspalasesta koostu Paradiddle-työkalun ensimmäinen versio. Mielestäni harjoittelua selkeyttää se, että työkalun käyttöönoton ensimmäisessä vaiheessa rakennuspalasia on vain muutama.

6.4 Tukiharjoitus: Benny Grebin numeraalinen improvisointityökalu

Kun numerointi täsmää soitetujen 1/16 nuottien lukumäärän kanssa, improvisointiin voidaan ottaa vielä avuksi Benny Grebin kirjassa "The Language of Drumming" esittelemä numeraalinen improvisointityökalu. Ideana on laskea yhteen yhden tahtin 1/16 nuotit. 4/4 tahtilajissa yhteen tahtiin niitä mahtuu 16. Sen jälkeen luku 16 jaotellaan lyhyempiin pätkiin, tarkemmin ottaen 2-4:n nuotin mittaisiin pätkiin ja jatkaa tätä, kunnes summa on 16. (Greb 2016, 44)

Esimerkiksi: $4 + 2 + 3 + 4 + 3 = 16$. Tämän jälkeen numeraalinen koodi muunnetaan paradiddlen osasiksi: R L R R – L R – L R R – L R L L – R L L

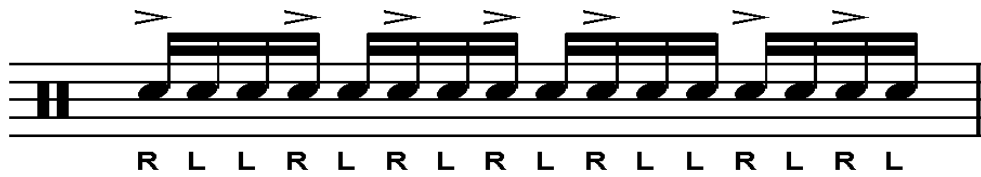
Kuvio 23 Paradiddle-työkalun ensimmäisen version ensimmäinen esimerkki

Toinen esimerkki: $3 + 4 + 4 + 2 + 3$:

Kuvio 24 Paradiddle-työkalun ensimmäisen version toinen esimerkki

Vielä kolmas esimerkki: $3 + 2 + 2 + 2 + 3 + 2 + 2$:

Kuvio 25 Paradiddle-työkalun ensimmäisen version kolmas esimerkki

Kuten esimerkeistä huomaa, muodostuu aksentoiduista iskuista melodia. Näitä aksentteja on tarkoitus orkestroida setillä niin, kuin parhaaksi näkee. Numerotyökalun on tarkoitus toimia vain ensimmäisenä askeleena paradiddlejen yhdistelemiseen. Kun konsepti alkaa sujua, eikä soittajan tarvitse enää miettiä käsijärjestyksiä, hän voi alkaa keskittymään vain melodian tuottamiseen. Seuraava askel onkin unohtaa numerot ja käsijärjestykset, luottaa lihasmuistiin ja improvisoida ajatellen rytmistä melodiaa.

6.5 Lopullinen Paradiddle-työkalu

Seuraavaksi lähdetään hakemaan monipuolisempia aksentointimahdollisuuksia lisäämällä työkaluun ensin kaksi uutta rakennuspalasta. Ensimmäinen on yksittäinen aksentoitu lyönti. Numeraalisesti ilmaistuna siis 1. Mielestäni tätä rakennuspalasta kannattaa ajatella niin, että soittaa vain peräkkäin kaksi tai useampia aksentteja.

Toinen lisäosa on yksi diddle. Työkalun ensimmäisen version palasiin sisältyy diddle, mutta lisäosana diddleä voi käyttää niin, että jatkaa vain tuplalyönnejä niin pitkään kuin haluaa. Tällöin aksenttien väliä ikään kuin ”venytetään” täyttämällä tila tuplaiskuilla. Mielestäni tätä rakennuspalikkaa kannattaa käyttää kun haluaa soittaa aksentteja harvemmin, kuin joka neljäs lyönti. Esimerkiksi jatkamalla Paradiddlea Paradiddle-työkalu koostuu nyt seuraavista rakennuspalasista:

1= R tai L, Yksi aksentoitu isku.

2 = R L tai L R

3 = R L L tai L R R

4 = R L R R tai L R L L

ja

Diddle = R R tai L L. Kaksi aksentoimatonta isku.

Tutkiskellaan seuraavaksi minkälaisia uusia melodisia vaihtoehtoja uudet lisäosat tuovat soittoon. Idea on sama, kuin viimeksikin, eli laitetaan numeroita peräkkäin niin pitkään, kunnes niiden yhteissumma on 16. Numeraalisen työkalun on tarkoitus toimia tukiharjoituksena, joka auttaa pääsemään harjoittelussa alkuun. Mielestäni paras tapa käyttää Benny Grebin työkalua on ynnäillä itse numeroita peräkkäin, harjoitella syntyneet kuvio ja sitten pohtia, että mitkä kombinaatiot miellyttävät melodisesti omaa korvaa. Seuraavaksi kuitenkin muutama esimerkki, joissa on lisänä yksittäisiä aksentteja ja diddlejä.

Ensimmäinen esimerkki: 6 + 3 + 1 + 3 + 1 + 2:

Kuvio 26 Paradiddle-työkalun lopullisen version ensimmäinen esimerkki

Toinen esimerkki: 1 + 1 + 3 + 3 + 3 + 2 + 3:

Kuvio 27 Paradiddle-työkalun lopullisen version toinen esimerkki

Kolmas esimerkki: 3 + 1 + 3 + 2 + 1 + 3 + 3:

Kuvio 28 Paradiddle-työkalun lopullisen version kolmas esimerkki

7 Yhdistelmien yhdisteleminen

Kun käsi-jalkakuvioilla improvisointi ja rudimenttien yhdisteleminen alkaa sujua, voi alkaa harjoitella näiden kahden asian yhdistämistä. Tämänkaltainen soitto alkaa olla jo Gospel genren soiton ytimessä, jossa pystytään saumattomasti soittamaan rudimentaalisia ja bassorumpua hyödyntäviä lineaarisia kombinaatioita. Kuinka voisi harjoitella näitä asioita järjestelmällisesti, yksinkertaisesti ja tietyt ajattelua helpottavat raamit luoden? Drumeossa vierailut Dave DiCenso esitteli oppitunnillaan, ”De-Mystifying Rudiments & Applications” hyvät raamit yhdistelmien harjoitteluun. (DiCenso, 2016)

7.1 Harjoitus 1

Alkuperäisessä videossa DiCenso ottaa yhden rudimentin ja soittaa sitä yhden tahdin ajan. Sitten hän tekee yhden muutoksen ja soittaa sitä seuraavaksi yhden tahdin ajan. Tämä konsepti ei muokkaamatta istu yhdistelmien harjoitteluun, mutta soittoajan rajaaminen auttaa. Koska molempia konsepteja, rudimenteja ja käsi-jalkakuvioita on harjoiteltu yksi tahti kerrallaan, on helpointa soittaa kutakin yksi tahti ja sitten vaihtaa. Yhdistelmien yhdistelemisen ensimmäinen harjoitus on seuraava.

Kuvio 29 Yhdistelmien yhdisteleminen, harjoitus 1

Rudimentaalisissa kuvioissa soundimaailma on diskanttisempi, kun taas käsi-jalkakuvioissa se on bassovoittoisempi. Rumpufillit menevät totutusti diskantista bassotaajuksia kohti, joten tästä syystä ensimmäisessä harjoituksessa soitetään rudimenteja ensin ja toisessa tahdissa käsi-jalkakuvioita, jotka ikään kuin päättävät fraasin. Harjoitusta voi muokata

haluamallaan tavalla, joko pidentämällä tai tiivistämällä kuvioiden soittoaikoja. Huomioi, että vaihdoskohdan ei välttämättä tarvitse olla tarkasti tahdin ensimmäisellä iskulla.

7.2 Harjoitus 2

Gospel rumpaleille ominaista on myös aloittaa fillit sujuvasti eri tahdin osilta. DiCenson (2016) konseptin avulla saadaan aikaan 13-osainen treeni, jossa soitetaan ensin komppia ja perään filli. Fillin pituus kasvaa yhdellä 1/16 nuotilla treenin osaa kohden. Fillin paikka on harjoituksissa merkattu kauttaviivanuoteilla. Tarkoitus on improvisoida koko filli haluamallaan tavalla. Treenin ensimmäisissä osissa soitettava filli on lyhyt, joten niissä fillieissä selkeintä lienee aluksi hyödyntää idiomaattisia palikoita. Kun fillin pituus kasvaa muutamalla 1/16 nuotilla idiomaattisen palikan eteen voi sitten soittaa paradiddlen tai käsi-jalkakuvioiden palasia. Kun fillin pituus alkaa olemaan noin kaksi neljäsosanuottia alkaa vapaampi improvisointi helpottua. Harjoituksessa tulee mielestäni kiinnittää huomiota siihen minkälainen melodia muodostuu kompin kanssa, kun filli alkaa tietyltä tahdin osalta.

Huomioitavaa on myös, että oikeastaan fillin aloituskohtia on kolme erilaista, vaikka 1/16-nuotteja on yhdessä neljäsosanuotissa neljä. Tämä johtuu seuraavasta ilmiöstä: fillin alkaessa miltä tahansa neljäsosalta tai siitä seuraavalta 1/16-nuotilta (eli toiselta 1/16-nuotilta), sulautuvat nämä aloituspaikat yhdeksi ja samaksi. Kompissa tulee ensimmäiselle ja kolmannelle neljäsosalle bassorummun isku ja toiselle ja neljännelle neljäsosalle virvelirummun isku. Kun aloittaa fillin näitä iskuja seuraavalta 1/16-nuotilta voi soittaa riippuen aloituspaikasta, ensin joko bassorummun tai virvelin iskun ja jatkaa siitä filliä.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

Kuvio 30 Yhdistelmien yhdisteleminen harjoitus

7.3 Harjoitus 3: Kotipesä

Periaatteessa tässä opinnäytetyössä on esitelty kaksi erilaista ”pohjaa” improvisoinnille: käsi-jalka- sekä rudimentaaliset kombinaatiot. Nämä systeemit voi mieltää ikään kuin improvisoinnin kotipesäksi, kuten yllä harjoituksessa 1 vaihdetaan systeemiä rudimenteista käsi-jalkakuvioidiin.

Ajatus kotipesästä voi siis olla: ”Soitan yhden tahdin mittaisen fillin, jossa on ensin jotain rudimentaalista, sitten vastaus käsi-jalkakuviolla.” Tämän ajatusmallin mukaisesti soitetaankin yllä harjoituksessa 2, jossa opetellaan myös eri tahdinosilta alkavia fillejä. Ajattelutapa voi myös olla se, että soitetaan paradiddle-työkalun mukaisesti, ja rikotaan kaavaa soittamalla väliin joko yhden tai kaksi bassorummuniskua. Improvisoinnin kotipesä on siis paradiddle-työkalu, mutta käsi-jalkakuviostysteemistä on lainattu mukaan se tapa, millä bassorumpu saadaan mukaan soittoon. Millaisia kuvioita tämä soittotapa voisi tuottaa?

<https://www.youtube.com/watch?v=UzeM31yzReU> Ajassa 1:34

Kuvio 31 Transkriptio Eric Mooren soitosta promootiovideolla

Pääosin soitto perustuu vuorokäsin soitettuun linjaan, jota rikotaan diddleillä ja bassorummun iskuilla. Kotipesä-ajatusmallin on tarkoitus yksinkertaistaa ja selkeyttää soittajan ajattelua soittotilanteessa: Käytännössä voi ajatella vain soittavansa vuorokäsin ja tuomalla siihen lisää melodisuutta diddlejen ja bassorummun iskujen avulla.

8 Oppitunnit ja haastattelut

Pidin kolmelle ammattiopintoja käyneelle rumpalille oppitunnin, jossa esittelin kehittelemiäni työkaluja. Tämän jälkeen suoritin kaksiosaisen haastattelun. Haastatteluiden menetelmäksi valikoin puolistrukturoidun haastattelun. [Pitkäranta 2010, 80] Ensimmäinen osio tehtiin heti oppitunnin jälkeen. Siinä kartoitettiin ensitunnelmia tunnista ja sitä, kuinka selkeiltä improvisaatiotyökalut tuntuivat heti aluksi. Haastattelujen toinen osio pidettiin noin kolme viikkoa oppitunnin jälkeen. Haastatteluiden välissä oppilaat saivat tutustua opetusmateriaaliin ja harjoitella konsepteja omassa rauhassaan, jonka jälkeen heiltä kysyttiin miten systeemit toimivat heidän käsityksensä mukaan.

Olin miettinyt oppitunnin rakenteen niin, että improvisaatiotyökalun palasten lukumäärä kasvoi teema teemalta. Ensimmäisenä esittelin käsi-jalkatyökalun ensimmäisen vaiheen (kaksi selkeää rakennuspalasta), sitten toin mukaan paradiddleihin perustuvan lineaarisen työkalun ja lopulta esittelin käsi-jalkatyökalun viimeisen vaiheen. Tämän jälkeen esittelin paradiddle-työkalun, ensin kolmen rakennuspalasen avulla ja lopulta täydellisenä viiden rakennuspalasen versiona. Lopuksi esittelin Single stroke roll -työkalun sekä ideoita jatkoa varten, esimerkiksi kotipesä-ajatusmallin, jossa soitetaan Paradiddle- työkalun mukaisesti, mutta lisätään haluttuihin kohtiin yksi tai kaksi bassorummun iskua.

8.1 Haastattelun ensimmäinen vaihe

Näillä kysymyksillä pyrin kartoittamaan oppilaiden ensitunnelmia heti oppitunnin jälkeen. Improvisaatiotyökalujen on tarkoitus olla pohjimmiltaan todella yksinkertaisia ja intuitiivisia. Rakennuspalikoiden on tarkoitus olla erittäin helposti omaksuttavissa, ja ne ovat selitetty auki muutamassa minuutissa. Yhtenä tavoitteena onkin päästä nopeasti käsiksi improvisointiin näiden rakennuspalasten avulla. Tämä haastattelukierros mittaa sitä, onko

improvisaatiotyökalut onnistuttu kehittämään halutunlaisiksi.

1. Minkälaisen vaikutelman sait improvisaatiostysteemistä heti aluksi (tai tunnin aikana)

Kaikki oppilaat pitivät improvisaatiotyökaluja selkeinä ja helposti lähestyttävänä. Yksi oppilaista piti Paradiddle-työkalua monimutkaisena, mutta soittoesimerkkien kautta konsepti selkeni lopulta jo oppitunnin aikana. Kaksi oppilasta piti siitä, että rakennuspalaset ovat ennalta tuttuja, mutta jaottelu ensin pieniin osiin ja sitten yhdeksi kokonaisuudeksi oli hyvä ja uusi tapa ajatella. Kaikki oppilaat kertoivat myös innostuneensa oppitunnilla ja halusivat heti tunnin jälkeen päästä omassa rauhassa kokeilemaan improvisointia työkalujen avulla.

2. Jäivätkö improvisaatiotyökalujen rakennuspalaset helposti mieleen?

Kaikki oppilaat kokivat, että pienien alkuvaiheen haasteiden jälkeen improvisaatiotyökalut jäivät helposti mieleen. Paradiddle-työkalu oli ainoa, jonka muistamisessa piti hieman painiskella.

3. Onnistuiko palasten linkittäminen jo oppitunnin aikana?

Kaikki oppilaat pääsivät jo oppitunnin aikana muistamisvaiheen yli ja onnistuivat jollakin tapaa jo yhdistelemään työkalun rakennuspalasia, eli improvisoimaan.

8.2 Haastattelun toinen vaihe

Haastattelujen toinen osio pidettiin noin kolme viikkoa oppitunnin jälkeen. Oppilaat saivat tutustua ja harjoitella konsepteja omassa rauhassaan, jonka jälkeen heiltä kysyttiin miten systeemit toimivat heidän käsityksensä mukaan. Tämä haastattelukierros tutkii sitä, kuinka mielekkäitä improvisaatiotyökalut lopulta olivat oppilaiden mielestä ja onnistuivatko he niiden avulla soittamaan

heille itselleen mielekkään kuuloisia asioita. Kysymykset käsittelivät myös tukiharjoitusten hyödyllisyyttä harjoittelun apuna.

1. Miltä improvisaatiotyökalut tuntuivat sen jälkeen, kun niitä oli harjoiteltu?

Kaikki oppilaat kertoivat, että työkalut tuntuivat luontevilta, loogisilta ja käytännöllisiltä. Kaikkien mielestä harjoittelu työkalujen avulla oli mielekästä ja hyödyllistä.

2. Kuinka monta tuntia (suurin piirtein) harjoittelit?

Oppilaat viettivät aikaa tämän konseptin parissa neljästä kuuteen tuntiin.

3. Oliko tukiharjoituksista sinulle hyötyä?

Kaikki oppilaat kokivat, että tukiharjoituksista oli hyötyä harjoittelussa. Kaksi oppilasta kertoi, että tukiharjoitukset avasivat työkalun ideaa ja, että tukiharjoitukset paransivat hahmotuskykyä soittaessa.

4. Oliko jokin työkalu sinulle mieluisin?

Yhden oppilaan mielestä paradiddle-työkalu toi eniten uusia asioita hänen soittoonsa. Toinen oppilas koki mieluisimmaksi samaisen työkalun numeraalisen tukiharjoituksen. Kolmas oppilas koki mieluisimmaksi käsi-jalka-työkalun ensimmäisen vaiheen. Myös kolmas oppilas kertoi pitäneensä paradiddle-työkalun numeraalisesta tukiharjoituksesta.

5. Onnistuitko työkalujen avulla soittamaan sinulle mieluisia asioita?

Kaikki oppilaat kertoivat, että he pystyivät soittamaan heille mieluisia fraaseja rakennuspalasten avulla. Yksi oppilas koki käsien ja jalkojen koordinaation parantuneen merkittävästi vain muutaman tunnin harjoittelun tuloksena.

6. Paransivatko systeemit kykyäsi improvisoida rummuilla?

Kaikki oppilaat kokivat, että työkalujen harjoittelu paransi heidän kykyä improvisoida. Yksi oppilas kertoi, että pitemmän ja hallitun rumpusoolon soittaminen on vielä hankalaa, mutta improvisaatiotyökalut tällä harjoittelumäärällä paransivat kykyä soittaa improvisoituja fillejä. Toinen oppilas kertoi, että harjoittelu paransi hänen kykyään hahmottaa omaa soittoaan.

9 Pohdinta

Suurin motivaatio tämän opinnäytetyön kirjoittamiseen oli oma halu oppia soittamaan rumpuja samalla tavalla kuin miten kuulin aikoinaan Cirque du Soleilin rumpalin soittavan. Olin toki silloin jo tutustunut jonkin verran Gospel-musiikkiin ja kyseisen genren rumpaleihin, mutta asian kokeminen ”livenä” musikaalisessa, biisivetoisessa ympäristössä, teki suuren vaikutuksen. Pidin siitä, miten rumpali kertoi tarinaa ikään kuin kirjan kertojana. Hänen roolinsa oli nivoa yhteen kappaleen eri osat, ja tätä tehdessään hän musisoi omasta mielestäni todella hienolla tavalla hyödyntäen myös rumpusetiä monipuolisemmin, kuin mitä olin aiemmin kuullut. Tämä esitys teki minuun niin suuren vaikutuksen, että minun oli pakko opetella soittamaan samalla tyyllillä.

Tämän kokemuksen jälkeen aloin tutkia asiaa tarkemmin, ja yritin löytää internetistä ensinäkin samankaltaista soittoa ja toiseksi jotain opetusvideoita tai -materiaalia aiheesta. Samankaltaista soittoa olikin internet lopulta pullollaan: Gospel-rumpaleita, mutta asialistan toinen kohta; opetusvideot ja -materiaalit, eivät avanneet ainakaan minulle sen kummemmin suurta improvisoinnin mysteeriä. Tämä mysteeri aukesi lopulta opettajani Hannu Leppäsen opetusten avulla. Hänen oma opinnäytetyönsä ja sen konseptien harjoittelu avasi lopulta asian. Nyt tarvitsi vain keksiä ne rakennuspalaset ja systeemit, joiden avulla pääsin mahdollisimman lähelle Gospel-rummutuksen improvisoinnin ydintä. Nekin lopulta löytyivät transkriptiota analysoimalla ja

tutkimalla internetistä löytyviä opetusvideoita.

Oma kykyäni improvisoida ja oikeastaan koko tyylini ja tapani soittaa on kokenut ison mullistuksen tämän työn systeemien avulla. Minulla on vielä paljon kehittymisen varaa improvisoivana rumpalina, kuten myös rumpalina ja muusikkona ylipäätään, mutta koen pystyväni asettumaan hyvin aiemmin mainitsemaani kertojan rooliin kappaleessa. Tämä on tehnyt soitosta kaikkien kappaleiden ja genrejen osalta merkittävästi mielenkiintoisempaa.

Haastatteluista ja oppituntien pitämisestä muille opiskelijakollegoille paljastui, että kehittelemäni systeemit ovat toimivia ja erittäin helppoja oppia alustavasti. En tietenkään ole keksinyt mitään uutta, mutta kenties onnistunut tiivistämään tietoa ja tuomaan mukaan muutaman ajatuksen, jonka avulla improvisoinnin opettelu helpottuu. Yksi tällainen ajatus voisi esimerkiksi olla se, ettei improvisointi missään vaiheessa nojaa yhteen rakennuspalaseen tai lickiin, vaan aina yhteen systeemiin, joka koostuu monesta pienestä rakennuspalasesta. Pienempiä rakennuspalasia on mielestäni helpompi muokata soittajan itsensä näköiseksi ja löytää niitä melodioita, joita on kenties jo valmiiksi kuullut päässään, muttei ole tarkkaan tiennyt kuinka niitä soittaisi.

Tutkimustulokset osoittavat, että kaikki tässä työssä esitellyt transkriptiot on mahdollista soittaa täysin yksi yhteen käyttäen improvisaatiotyökalujen rakennuspalasia. Yhtäkään rakennuspalasta ei tarvitse muuttaa, eikä sääntöjä tarvitse rikkoa (esimerkiksi aksentoinnin osalta), jos haluaa soittaa identtisesti esimerkiksi Eric Mooren tyyllillä. Tämä on mielestäni merkittävää, koska se osoittaa että tekemäni tutkimuksellinen kehittämistyö on saavuttanut objektiivisia tuloksia, subjektiivisten hyötyjen lisäksi.

Näiden improvisaatiotyökalujen avulla on lopulta todella helppoa soittaa päättymätöntä ja päätöntä nuottien sarjaa. Seuraava suurempi kehitysaskel onkin unohtaa käsijärjestykset ja säännöt ja pyrkiä vain miettimään melodiaa ja mielekkäitä tyylinmukaisia fraaseja. Koenkin näiden improvisaatiotyökalujen olevan ensimmäisiä askelia vapaaseen improvisointiin rummuilla. Aion omassa opetuksessani tulevaisuudessa opettaa tämän työn mukaisesti ja

toivon, että kaikki, jotka tätä lukevat innostuvat myös kokeilemaan esittelemiäni työkaluja itse ja kenties myös opettamaan omille oppilailleen tämän opinnäytetyön systeemien mukaisesti.

Lähdeluettelo

Pitkäranta, A. 2010. Laadullisen tutkimuksen tekijälle. Työkirja. Satakunnan Ammattikorkeakoulu.

Toikko, T. & Rantanen, T. 2009. Tutkimuksellinen kehitystoiminta. Tampere: University Press

Schroedl, S. 2001. Let's play drums! Hal Leonard.

Greb, B. 2016. The Language of Drumming. Hudson Music

Leppänen H. 2014. Rumpalin trioli-improvisointikonsepti ja sen opettaminen. Opinnäytetyö, Jyväskylän Ammattikorkeakoulu.

Wikipedia, Rudimentit. 2014 Internet-sivusto. Viitattu: 14.6.2017
<https://fi.wikipedia.org/wiki/Rudimentit>

Wiktionary, Diddle. 2017 Internet-sanakirja. Viitattu: 14.6.2017
<https://en.wiktionary.org/wiki/diddle>

Laukkanen J. 2007. Afroamerikkalainen rytmikka. Sähköinen oppimateriaali. Viitattu 14.6.2017
http://www.jerelaukkanen.com/materials/rytmikka/rytmikka1_kalvot_afroamerikkalainenrytmikka.pdf

Dre Energy Diabolo Teaser. 2015. Youtube-video. viitattu 13.7.2017
<https://www.youtube.com/watch?v=Q8-a7dP5XiY>

Sylvia, N. 2018. Hybrid Rudiments: Herta. Sähköinen artikkeli. Viitattu 3.4.2018.
<http://vicfirth.com/sylvia-herta/>

Robert 'Sput' Searight Snarky Puppy "What About Me" Live. Youtube-video. viitattu 14.7.2017
<https://www.youtube.com/watch?v=DBrwalqgErY>

Guitar Center Sessions: Gavin Harrison - When To Play Fills. 2011. Youtube-opetusvideo. viitattu 26.7.2017
<https://www.youtube.com/watch?v=bedjJzQu6Lk>

Eric Moore - Building Speed & Maneuvering Around The Kit With Combos (FULL DRUMSO LESSON). 2016. Youtube-opetusvideo. Viitattu: 29.7.2017
<https://www.youtube.com/watch?v=zfBirrmLArC>

Reinikainen, M. STRETCHING PARADIDDLES (technique lesson). 2017. Youtube-opetusvideo. Viitattu 29.7.2017
<https://www.youtube.com/watch?v=RR8IIGkdROc>

Dave DiCenso: De-Mystifying Rudiments & Applications (DRUMEO). 2016. Youtube-opetusvideo. Viitattu 6.9.2017
<https://www.youtube.com/watch?v=pfytko0fPQo>

Eric Mooren rumpusoolo kappaleessa Get Your Freak On. 2017. Instagram-video. Viitattu 16.1.2018
<https://www.instagram.com/p/BXf0ogOhcBe/>

Violi, A. 2015. Paradiddle Perspectives. Sähköinen artikkeli. viitattu: 16.1.2018
<http://www.authenticdrummer.com/article-paradiddle-perspectives/>

Wikipedia, Laadullinen tutkimus. 2017. Internet-sivusto. Viitattu 30.1.2018
https://fi.wikipedia.org/wiki/Laadullinen_tutkimus

The National Association of Rudimental Drummers (N.A.R.D.), Thirteen Essential Rudiments. 1933. Viitattu 16.1.2018
http://nard.us.com/N.A.R.D._Rudiments_files/NARD13Essential.pdf

Eric Mooren rumpusoolo. 2017. Instagram-video. Viitattu: 16.1.2018
https://www.instagram.com/p/BVFWA65hJZT/?taken-by=ericmoore_ii

Aquarian Reflector Series - Get your Eric Moore On! 2016. Youtube-video. Viitattu: 14.3.2018
<https://www.youtube.com/watch?v=UzeM31yzReU>

Wiktionary, Idiom. 2017 Internet-sanakirja. Viitattu: 22.3.2018
<https://fi.wiktionary.org/wiki/idiomi>

LIITE 1

Oppilaiden haastattelut

Ensimmäinen haastattelu

1. Minkälaisen vaikutelman sait improvisaatiojärjestelmästä heti aluksi (tai tunninaikana)

Ensimmäinen oppilas: Aluksi huomasin, että mielenkiintoa aiheeseen on. Järjestelmä näytti syventävien asioiden, joita olen jo miettinyt ja harjoitellut. Tässähän sai lineaariseen improvisointiin hyvän sysäyksen, kun pohjat on oman soiton osalta tehty ja Jyri oli jo valmiiksi miettinyt oivalliset harjoitusmenetelmät. Palaset olivat selkeästi jaoteltu ja aihe aukeni itselle nopeasti, pääsinkin jo tunnin aikana kokeilemaan aiheita pariin otteeseen.

Toinen oppilas: Heti ekaksi tuli innostunut fiilis, tunnin puolivälissä tuli semmonen olo että ompas monimutkainen, mutta kun pätkäilin asiaa ja opettaja näytti esimerkkejä niin hoksasin asian ja en malttanut odottaa että pääsen omalle treenikselle kokeilemaan.

Kolmas oppilas: Improvisointijärjestelmäni vaikutti helpolta lähestyä, innostuin heti tunnin jälkeen ja menin treenaamaan. Koin järjestelmän tavallaan uudenaikaisena tulokulmana jo tuttuihin asioihin rumpujen soitossa, tapa jotenkin yksinkertaistaa ja selkiyttää asioita omassa ajattelutavassa. Olen jo aiemmin tutustunut samankaltaiseen ajattelutapaan tai järjestelmään, mutta tapasi tiivistää asia hyvin pieniin palasiin oli mielestäni hyvä oivallisuus.

2. Jäivätkö improvisaatiovälineiden rakennuspalaset helposti mieleen?

Ensimmäinen oppilas: Järjestelmän palaset olivat verrattain yksinkertaisia, ja pystyn vielä tarkemmin syventymättä muistamaan suurimman osan sisällöstä. Eli kyllä.

Toinen oppilas: Alussa oli haasteita mutta nyt jo tajuan että mistä on kyse.

Kolmas oppilas: Ensimmäiset osiot jäivät hyvin mieleen, paradiddle osio piti kerrata lapusta.

3. Onnistuiko palasten linkittäminen jo oppitunnin aikana?

Ensimmäinen oppilas: Sain linkitettyä systeemin eri palasia jo tunnin aikana, odotan innolla, että ehdin istumaan reenikoppiin näiden kera oikein ajan kanssa.

Toinen oppilas: Muutaman kokeilun jälkeen onnistui.

Kolmas oppilas: Ensimmäisten palasten yhdistely onnistui jotenkin, mutta esimerkiksi paradiddlet basarin kanssa eivät. Niitä ei ole tullut treenattua paljoa aikaisemmin.

Toinen haastattelu

1. Miltä improvisaatiotyökalut tuntuivat sen jälkeen, kun niitä oli harjoiteltu?

Ensimmäinen oppilas: Systeemit alkoivat sulautua avoihin ja raajoihin yhä helpommin. Systeemit olivat käytännöllisiä.

Toinen oppilas: Hyvältä. Oli mukavaa aivojumppaa keksiä omia numerosarjoja ja soitella niitä.

Kolmas oppilas: Loogiselta tavalta jäsenellä ja harjoitella tuottamaan rummuilla musikaalisia fraaseja tuttujen rakennuspalasten avulla. Tuntuu sille, että näitä kiinnostaa ja kannattaa treenata tulevaisuudessakin.

2. Kuinka monta tuntia (suurinpiirtein) harjoittelit?

Ensimmäinen oppilas: n.5 h

Toinen oppilas: Ehkä noin 4h, monena päivänä vähäsen.

Kolmas oppilas: Noin 6 tuntia.

3. Oliko tukiharjoituksista sinulle hyötyä?

Ensimmäinen oppilas: Oli toki, aika nopeasti aloin kuitenkin improvisoimaan systeemeillä ja yhdistelemään niitä.

Toinen oppilas: Oli. Aikaisemmin ”chopsit” oli semmoista räpellystä mutta nyt aivotkin pysy ihan mukana.

Kolmas oppilas: Kyllä, koin että niiden avulla pääsin paremmin alkuun systeemien harjoittelussa. Ne avasivat työkalujen ideaa.

4. Oliko jokin työkalu sinulle mieluisin?

Ensimmäinen oppilas: Paradiddle-systeemi oli mieluisin, koska se toi eniten lisää omaan soittoon.

Toinen oppilas: Numerosarjojen kirjottaminen ja niiden opettelu. (Paradiddle-työkalun tukiharjoitus)

Kolmas oppilas: Mukavinta tähän alkuun oli treenata 1. vaiheen harjoitusta, jossa soitettiin singlejä vuorokäsin ja perään yksi tai kaksi basariniskua. Tämä johtuu varmaan siitä, että se oli valmiiksi tuttua ja treenatessa tunsin etenevänsä nopeammin. Pidin myös ajatuksesta muodostaa omia ”numerosarjoja”.

5. Onnistuitko työkalujen avulla soittamaan sinulle mieluisia asioita?

Ensimmäinen oppilas: Kyllä onnistuin.

Toinen oppilas: Kyllä. Varsinkin basari ja käsi koordinaatio parani huomattavasti.

Kolmas oppilas: Kyllä, systeemin treenaaminen tuntui mielekkäältä koska soittaessa löysin mielestäni hienon kuuloisia fraaseja rummuista.

6. Paransivatko systeemit kykyäsi improvisoida rummuilla?

Ensimmäinen oppilas: Kyllä, totta kai. Uusia työkaluja on aina hyvä olla.

Toinen oppilas: Kyllä paransi. Sooloilussa aivotkin pysyy mukana, ja osaan lopettaa siisisti ykköselle ilman että kompastuu.

Kolmas oppilas: Koen, että systeemien harjoittelu on parantanut fillaustani, ja sanavarastoani niissä. Pidempien soolojen soittaminen on minulla vielä työn alla. Koen että minun tarvitsisi treenata palikoita paljon enemmän, jotta pystyisin soittamaan niiden avulla hallitun improvisoidun soolon.